

Справа № 991/699/25

Провадження 2-а/991/2/25

ВИЩИЙ АНТИКОРУПЦІЙНИЙ СУД

Р І Ш Е Н Н Я

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

28 лютого 2025 року

м.Київ

Вищий антикорупційний суд колегією суддів в складі:

головуючої - судді Задорожної Л.І.,

суддів - Шкодін Я.В., Федорова О.В.,

за участю секретаря судового засідання Ярмолюк М.І.,

учасників:

представників позивача Міністерства юстиції України - Гречки А.О.,

Симоненко Т.В.,

представника третьої особи, яка не заявляє самостійних вимог щодо предмета спору, на стороні відповідача - адвоката Видринської О.А.,

розглянувши у відкритому судовому засіданні у залі судових засідань у м. Києві адміністративну справу за позовом Міністерства юстиції України (01001, м. Київ, вул. Городецького 13, код ЄДРПОУ 00015622) до

ОСОБА_1 (громадянина України, ІНФОРМАЦІЯ_1 , РНОКПП: НОМЕР_1 , паспорт громадянина України, номер та серія НОМЕР_2 від 17.09.1996, остання відома адреса місця проживання чи перебування: АДРЕСА_1),

треті особи, які не заявляють самостійних вимог щодо предмета спору, на стороні відповідача:

Товариство з обмеженою відповідальністю «ХЕЛС КАРЕ УКРАЇНА» (код ЄДРПОУ 41408202, адреса: АДРЕСА_1),

ОСОБА_2 (громадянка України, ІНФОРМАЦІЯ_2 , паспорт громадянина України, номер та серія НОМЕР_3 від 15.12.1999, зареєстрована за адресою: АДРЕСА_1),

Покликання на рішення суду в Єдиному державному реєстрі судових рішень:

<https://reyestr.court.gov.ua/review/125670910>

про застосування санкції, передбаченої пунктом 1-1 частини 1 [статті 4 Закону України «Про санкції»](#),

установив:

I. Зміст позовних вимог та їх обґрунтування

27.01.2025 до Вищого антикорупційного суду надійшла позовна заява Міністерства юстиції України до ОСОБА_1 про застосування санкції, передбаченої п. 1-1 ч. 1 [ст. 4 Закону України «Про санкції»](#), та стягнення активів у дохід держави. Під час відкриття провадження судом залучено третіх осіб, які не заявляють самостійних вимог щодо предмета спору, на стороні відповідача: Товариство з обмеженою відповідальністю «ХЕЛС КАРЕ УКРАЇНА» та ОСОБА_2 .

Позивач просить застосувати до ОСОБА_1 санкцію, передбачену п. 1-1 ч. 1 [ст. 4 Закону України «Про санкції»](#) та стягнути в дохід держави активи, а саме:

- 1/2 частки в праві спільної часткової власності на квартиру, комора в підвалі 1,5 кв.м, загальною площею: 44,1 кв.м., житлова площа: 28,7 кв.м., адреса об'єкта нерухомого майна: АДРЕСА_2 (реєстраційний номер об'єкта нерухомого майна: 4210099);

- 50% частки в статутному капіталі Товариства з обмеженою відповідальністю «ХЕЛС КАРЕ УКРАЇНА» (код ЄДРПОУ 41408202), адреса місцезнаходження юридичної особи: АДРЕСА_1.

Рішенням Ради національної безпеки і оборони України від 15.01.2023 «Про застосування персональних спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій)» (введене в дію [Указом Президента України від 15.01.2023 № 23/2023](#)) стосовно ОСОБА_1 (ОСОБА_3), ІНФОРМАЦІЯ_1 , громадянина України, відомості згідно з Державним реєстром фізичних осіб - платника податків України (РНОКПП НОМЕР_1), застосовано санкцію у вигляді блокування активів строком на 10 років, до 15.01.2033 (згідно витягу з Державного реєстру санкцій від 31.07.2024, порядковий номер - 138).

На підставі рішення Ради Європейського Союзу від 16.12.2024 № 2024/3174 про внесення змін до рішення № 2024/2643 щодо обмежувальних заходів, з огляду на дестабілізуючу діяльність ОСОБА_1 , його включено до санкційного списку (під номером б). Підставою для застосування цієї санкції є те, що ОСОБА_1 , як колишній помічник депутата німецького Бундестагу ОСОБА_21 , у змові з офіцерами російської розвідки, паралельно використав свою наближеність до парламенту на шкоду демократичним політичним процесам і конституційному ладу Федеративної Республіки Німеччина, підтримував дії та політику рф, шляхом перешкоджання демократичним політичним процесам, що підриває або

Покликання на рішення суду в Єдиному державному реєстрі судових рішень:
<https://reyestr.court.gov.ua/review/125670910>

загрожує демократичному устрою та безпеці в Федеративній Республіці Німеччина (переклад наведено у позові).

Відповідач ОСОБА_1 є російськомовним письменником, головою Союзу письменників міжнародної згоди ФРН, членом російського ПЕН-клубу, радником директора московської міської організації письменників при Спілці письменників росії, лауреатом Ордену Володимира Маяковського (відповідно відомостей з сайту «Wikipedia» загальнодоступної інтернет-енциклопедії). Також, ОСОБА_1 внесений до бази «Миротворець» громадської організації «Центр дослідження складів злочинів проти національної безпеки України, миру, людяності та міжнародного права». На вебсторінці бази «Миротворець» йдеться про те, що ОСОБА_1 є агентом російських спецслужб (ФСБ рф), який причетний до планування та участі в деструктивних заходах на користь росії (країна-агресор та терорист) на території країн Євросоюзу. Із відомостей вебсайту руху «Чесно» (сайт «ІНФОРМАЦІЯ_13») вбачається, що ОСОБА_1 є в реєстрі зрадників, підтримує та виправдовує збройну агресію рф, визнає законною тимчасову окупацію території України, а також поширює проросійську пропаганду.

ОСОБА_1 позиціонує себе як «німецький політолог», бере участь у пропагандистських ток-шоу на російському телебаченні та радіо, є ведучим програми (подкасту) «Евროзона» на радіо «Вести ФМ» (з 2018 року), має власний канал з новинами в месенджері «Telegram» з назвою «ОСОБА_1» (ІНФОРМАЦІЯ_14) (створений у 2019 році). Наявні ресурси ОСОБА_1 використовує для поширення наративів російської пропаганди про: український та європейський так званий «неонацизм»; «тотальну» українську корупцію та розкрадання західної допомоги; «громадянський конфлікт» в Україні у 2014-2022 роках та виправдовує так звану «СВО»; «релігійні переслідування» в Україні; «непереможність» російської армії. Також, він має обліковий запис на сайті відеохостингу «Youtube» під назвою «ОСОБА_1» (доступ до каналу за посиланням: ІНФОРМАЦІЯ_3 Вищезазначені медіаплатформи ОСОБА_1 використовує в якості засобів для поширення російської пропаганди, дезінформації та маніпуляцій в медіапросторі.

Позовні вимоги обґрунтовані тим, що у період з 06.04.2022 по 16.12.2024 ОСОБА_1 свідомо публічно поширює публікації, які містять тези, притаманні російській пропаганді, зокрема щодо так званих «зовнішніх ворогів» рф в особі «країн колективного Заходу», які прагнуть зруйнувати рф; щодо так званого «протистояння» США та рф; щодо України як нібито «нацистської» держави. Також, ОСОБА_1 у своїх публікаціях поширює пропагандистські наративи, спрямовані на перешкодження партнерами надання допомоги Україні, формування негативного образу України, українців та на виправдання військової агресії рф проти України. Така діяльність відповідача може свідчити

Покликання на рішення суду в Єдиному державному реєстрі судових рішень:

<https://reyestr.court.gov.ua/review/125670910>

про наміри дискредитувати Україну як державу з метою припинення надання допомоги державами-партнерами та погіршення дипломатичних відносин.

Отже, дії ОСОБА_1 кваліфікуються як інформаційне сприяння вчиненню дій, зазначених у п. 1 ч. 1 [ст. 5-1 Закону України «Про санкції»](#), шляхом безпосереднього здійснення публічних дій, спрямованих на:

- виправдовування, визнання правомірною, заперечення збройної агресії проти України, окупації територій України, вчинення діянь, які відповідно до норм міжнародного права та/або законодавства України мають ознаки воєнних злочинів, геноциду або злочинів проти людяності;
- підтримання політики держави-агресора щодо невизнання права Українського народу на самоідентифікацію та самовизначення, викривлення уявлення про самобутність Українського народу та його прагнення до незалежності, що реалізується через поширення фальшивих ідеологем, в основі яких лежить завідомо хибне та маніпулятивне ототожнення українського патріотизму з «нацизмом» чи іншими людиноненависницькими ідеологіями;
- розпалювання ненависті до Українського народу, його культури, державної мови, національної ідентичності.

Міністерство юстиції України зазначає, що такі публічні дії ОСОБА_1, які адресовані невизначеному колу осіб у мережі Інтернет за допомогою медіа, слугують підставами для застосування санкції відповідно до пп. «в» п. 2 ч. 1 [ст. 5-1 Закону України «Про санкції»](#), у вигляді стягнення в дохід держави активів, що належать фізичній особі (згідно з п. 1-1 ч. 1 [ст. 4 Закону України «Про санкції»](#)).

II. Короткий зміст заперечень відповідача та третіх осіб щодо заявленого позову

2.1 18.02.2025 від представника третьої особи, яка не заявляє самостійних вимог щодо предмета спору, на стороні відповідача - ОСОБА_2 - адвоката Видринської О.А. надійшли пояснення щодо необхідності встановлення способу виконання судового рішення (Вх. 7110/25-Вх). Зазначено, що у власності ОСОБА_2 немає іншого нерухомого майна, окрім зазначеної квартири (щодо якої порушено питання про стягнення в дохід держави). Положення ч. 4-5 [ст. 41 Конституції України](#) визначають, що ніхто не може бути протиправно позбавлений права власності, право приватної власності є непорушним. Примусове відчуження об'єктів права приватної власності може бути застосоване лише як виняток з мотивів суспільної необхідності, на підставі і в порядку, встановлених законом, та за умови попереднього і повного відшкодування їх вартості. Враховуючи вищевикладене, будь-які рішення, що можуть призвести до перешкод у користуванні квартирою або втрати єдиного

Покликання на рішення суду в Єдиному державному реєстрі судових рішень:
<https://reyestr.court.gov.ua/review/125670910>

місця проживання, створять тяжке юридичне становище та порушать її основні права, зокрема право на гідні умови життя та соціальний захист. Окрім цього, ОСОБА_2, 1938 року народження, є особою пенсійного віку з інвалідністю II групи, має виражені порушення життєдіяльності та потребує допомоги в догляді за собою, що підтверджується долученими медичними висновками. Такі обставини додатково підтверджують відсутність забезпечення її іншим житлом та самостійного вирішення житлового питання. У зв'язку з цим адвокат просила суд врахувати особливий соціальний статус і забезпечити захист житлових прав ОСОБА_2 відповідно до чинного законодавства. Позбавлення житла осіб з інвалідністю, пенсійного віку суперечить принципам гуманності та соціальної справедливості. Ці категорії громадян є особливо вразливими, адже часто мають обмежені можливості для забезпечення себе іншим житлом і можуть потребувати постійного догляду та медичної допомоги. Втрата житла для них означає не лише фізичні труднощі, а й серйозний психологічний стрес, який може погіршити їх стан здоров'я. Оскільки ОСОБА_2 є власницею 1/2 частки квартири (за адресою: АДРЕСА_2), вона має законне право реалізувати своє переважне право на викуп іншої частки цього житла, у разі її продажу, зокрема у випадку стягнення частки ОСОБА_1 в дохід держави, що передбачено вимогами статей [361](#), [362 ЦК України](#). Відповідно до пункту 3 [постанови Кабінету Міністрів України «Деякі питання управління активами, стягнутими в дохід держави» від 21.11.2023 № 1233](#), Фонд державного майна здійснює управління активами на підставі рішення Фонду державного майна про визначення способу управління. Фонд державного майна здійснює управління активами у спосіб реалізації активів шляхом проведення електронних аукціонів з використанням електронної торгової системи (підпункт 6 пункту 9 цієї [Постанови](#)). Враховуючи вищезазначене, у разі ухвалення рішення про стягнення частки квартири в дохід держави та її подальшого продажу через електронні торги, ОСОБА_2 як співвласниця житла на праві приватної спільної часткової власності, має законне право реалізувати своє переважне право на викуп. Відтак, є доцільним установлення способу виконання судового рішення шляхом забезпечення для ОСОБА_2 реалізації переважного права на купівлю частки 1/2 частки ОСОБА_1 у праві спільної часткової власності на квартиру на етапі реалізації активів. На переконання представника, має існувати розумне співвідношення (пропорційність) між метою, досягнення якої передбачається, і засобами, які використовуються для її досягнення, як у випадку втручання в право мирного володіння ОСОБА_2. З урахуванням вимог п. 1 ч. 6 [ст. 246 КАС України](#), просила врахувати при ухваленні кінцевого рішення необхідність захисту прав ОСОБА_2 як співвласниці квартири, установити спосіб виконання рішення у справі № 991/699/25 шляхом забезпечення ОСОБА_2 безперешкодного користування всією площею квартири після набрання судовим рішенням законної сили, а

Покликання на рішення суду в Єдиному державному реєстрі судових рішень:
<https://reyestr.court.gov.ua/review/125670910>

також забезпечити її реалізацію переважного права на купівлю 1/2 частки квартири (яка їй не належить) після проведення державної реєстрації права власності на таку частку за Фондом державного майна.

27.02.2025 через електронний кабінет в підсистемі ЄСІТС до Вищого антикорупційного суду від представника третьої особи, яка не заявляє самостійних вимог щодо предмета спору, на стороні відповідача ОСОБА_2 - Видринської О.А. надійшли додаткові пояснення, у яких наведено правові позиції Верховного Суду в контексті розуміння частки в праві спільної часткової власності як майнового права (Вх. 8742/25).

2.2 19.02.2025 на електронну пошту суду від представника відповідача - адвоката Сердюк Ю.А. надійшов відзив на позовну заяву (Вх. 7151/25, який також отримано поштовим зв'язком 20.02.2025). У відзиві зазначено, що позовна заява не відповідає вимогам правомірного втручання в майнові права, порушує право на справедливий суд та право на повагу до житла, а тому не підлягає задоволенню. Представник зазначила, що має існувати розумне співвідношення (пропорційність) між метою, досягнення якої передбачається, і засобами, які використовуються для її досягнення. Втручання держави у право мирного володіння майном повинне відповідати критеріям законності, легітимності та пропорційності. Недотримання хоча б одною з цих критеріїв може свідчити про порушення статті 1 Першого протоколу до Конвенції ЄСПЛ. На її переконання, має місце порушення вимог щодо дотримання «справедливого балансу», оскільки в матеріалах справи відсутні мотиви, які б свідчили, що представники держави перевірили та дотримались цієї вимоги. Незважаючи на те, що норма [ст. 283-1 КАС України](#) не містить прямої вимоги зазначення в позові дотримання пропорційності та обґрунтованості, однак такі вимоги випливають зі змісту вимог ст. 1 Першого протоколу до Конвенції, ст. 2 [КАС України](#). Отже, принцип законності, як ключова вимога статті 1 Першого протоколу до Конвенції, передбачає не лише наявність правової основи для втручання у право власності, але й її відповідність верховенству права та забезпечення гарантій проти свавілля. Відсутність належного обґрунтування дотримання цих принципів свідчить про порушення державою відповідних гарантій і може бути підставою для визнання такого втручання неправомірним. Заходи є неспівмірними, з урахуванням вже застосованих санкцій 15.01.2023 у вигляді блокування активів ОСОБА_1, тобто наразі він не має можливості розпоряджатися активами. Будь-яке втручання органу державної влади у мирне володіння майном має бути законним. Зокрема, держави мають право контролювати використання власності, але це право підпорядковане умові, що таке втручання повинне здійснюватися з дотриманням законів. Отже, держава може досягти публічного інтересу менш інвазивними заходами, оскільки вже застосовано санкції у вигляді блокування

Покликання на рішення суду в Єдиному державному реєстрі судових рішень:
<https://reyestr.court.gov.ua/review/125670910>

активів. Вважає, що дані заходи є безпідставними, з огляду на недоведеність вини відповідача. За змістом абз. 1-2 ч. 1 [ст. 5-1 Закону України «Про санкції»](#) санкція, передбачена п. 1-1 ч. 1 [ст. 4 цього Закону](#), має винятковий характер та може бути застосована лише щодо фізичних та юридичних осіб, які своїми діями створили суттєву загрозу національній безпеці, суверенітету чи територіальній цілісності. Отже, застосування санкцій не є визнанням особи винною, а безоплатне стягнення активів можливе лише у виняткових випадках. Юридична відповідальність встановлюється за скоєння конкретного правопорушення конкретною особою, тобто вона має індивідуальний характер (принцип індивідуалізації юридичної відповідальності). Позовні вимоги не відповідають конституційним критеріям, визначеним [ст. 41 Конституції України](#). Обмежувальні заходи, передбачені [Законом України «Про санкції»](#), застосовуються до осіб, які загрожують національній безпеці України, проте щодо відповідача відсутні належні докази, що його житло будь-яким чином пов'язане з терористичною діяльністю або використовується для дій, які загрожують національній безпеці. Спільна квартира є єдиним житлом відповідача, а її примусове стягнення фактично призведе до виселення особи без забезпечення альтернативного житла. Окрім того, інша частина квартири належить його матері, тому застосування санкції зачіпає права третьої особи. Фактичне вилучення єдиного житла є непропорційним заходом, що суперечить приписам [Конституції України](#), положенням Конвенції та Першого протоколу до Конвенції. [Конституцією України](#) передбачено всього два випадки, коли право власності особи може бути примусово припинено: конфіскація та примусове відчуження. Аналіз положень [Закону України «Про санкції»](#) свідчить про те, що санкція, передбачена п. 1-1 ч. 1 [ст. 4 Закону України «Про санкції»](#), не є конфіскацією, оскільки за своїм змістом конфіскація є покаранням і заходом юридичної відповідальності, тоді як зазначена санкція такою не є. Вимоги [Закону України «Про санкції»](#) щодо підстав для застосування санкції, передбаченої п. 1-1 ч. 1 [ст. 4 цього Закону](#), не відповідають положенням ч. 4 ст. [41](#), ч. 1-3 ст. [62 Конституції України](#). Отже, позовна заява не відповідає принципу пропорційного втручання у право власності, порушує право відповідача на справедливий суд, а також безпідставно і необґрунтовано позбавляє відповідача права на єдине житло, тому позов є необґрунтованим. З урахуванням вищевикладеного, адвокат просила суд відмовити у задоволенні позову.

III. Клопотання учасників справи та процесуальні дії у справі

3.1 Разом із позовною заявою 27.01.2025 до суду подано заяву про забезпечення позову.

Ухвалою Вищого антикорупційного суду від 29.01.2025 задоволено заяву Міністерства юстиції України про забезпечення позову від 24.01.2025 та (1)

Покликання на рішення суду в Єдиному державному реєстрі судових рішень:
<https://reyestr.court.gov.ua/review/125670910>

заборонено органам державної реєстрації прав на нерухоме майно, державним реєстраторам прав на нерухоме майно, державним реєстраторам органів місцевого самоврядування, особам, які виконують функції державного реєстратора прав на нерухоме майно, вчиняти будь-які реєстраційні дії (реєстрацію прав власності, скасування реєстрації права власності та інших речових прав, у тому числі реєстрацію правочинів щодо відчуження, передачі у володіння та користування третім особам та інше) стосовно 1/2 частки в праві спільної часткової власності на квартиру, загальною площею: 44,1 кв.м., адреса об'єкта нерухомого майна: АДРЕСА_2 (реєстраційний номер об'єкта нерухомого майна: 4210099, дата прийняття рішення про державну реєстрацію 07.06.2005); (2) заборонено посадовим особам Товариства з обмеженою відповідальністю «ХЕЛС КАРЕ УКРАЇНА» (код ЄДРПОУ 41408202) вчиняти дії, які спрямовані на зменшення вартості майна, яке належить вказаному Товариству; (3) заборонено державним реєстраторам вчинення реєстраційних дій прямо передбачених [Законом України «Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань»](#) щодо 50% частки в статутному капіталі Товариства з обмеженою відповідальністю «ХЕЛС КАРЕ УКРАЇНА» (код ЄДРПОУ 41408202).

3.2 Ухвалою Вищого антикорупційного суду від 29.01.2025 прийнято до розгляду позовну заяву Міністерства юстиції України до ОСОБА_1 про застосування санкції, передбаченої п. 1-1 ч. 1 [ст. 4 Закону України «Про санкції»](#), відкрито провадження у справі та призначено її до розгляду на 18.02.2025. Залучено в якості третіх осіб, які не заявляють самостійних вимог на предмет спору, на стороні відповідача: Товариство з обмеженою відповідальністю «ХЕЛС КАРЕ УКРАЇНА» та ОСОБА_2. Зобов'язано Міністерство юстиції України у відповідності до вимог ч. 11 [ст. 171 КАС України](#), не пізніше двох днів з дня вручення копії ухвали про відкриття провадження у справі направити третій особі, яка не заявляє самостійних вимог на предмет спору, на стороні відповідача - ОСОБА_2 копію позовної заяви з додатками та надати докази її направлення до початку розгляду справи по суті. Також, надано строк на подання відзиву на позовну заяву та письмових пояснень по суті справи не пізніше дня судового розгляду (18.02.2025), які мають відповідати вимогам [ст. 162, 165 КАС України](#).

3.2.1 18.02.2025 через електронний кабінет в підсистемі ЄСІТС від представника третьої особи, яка не заявляє самостійних вимог щодо предмета спору, на стороні відповідача ОСОБА_2 - Видринської О.А. надійшли пояснення щодо необхідності встановлення способу виконання судового рішення (Вх. 7110/25).

Покликання на рішення суду в Єдиному державному реєстрі судових рішень:
<https://reyestr.court.gov.ua/review/125670910>

3.2.2 19.02.2025 на електронну пошту суду від представника відповідача Сердюк Ю.А. надійшов відзив на позовну заяву (Вх. 7151/25, який також отримано поштовим зв'язком 20.02.2025).

3.3 10.02.2025 від представника позивача Гречки А.О. надійшло клопотання про трансляцію судового засідання.

18.02.2025 судове засідання знято з розгляду у зв'язку з перебуванням суддів з колегії Шкодін Я.В. та Федорова О.В. у відраженні, наступною датою судового розгляду визначено 28.02.2025.

21.02.2025 від представника позивача Гречки А.О. надійшло клопотання, до якого долучено поштове підтвердження надсилання позову третій особі - ОСОБА_2 (Вх. 7771/25).

3.4 У тексті відзиву на позовну заяву, який був відправлений поштовим зв'язком 18.02.2025, адвокат Сердюк Ю.А. просила суд поновити пропущений строк на подання відзиву на позовну заяву.

27.02.2025 через електронний кабінет в підсистемі ЄСІТС до Вищого антикорупційного суду надійшло клопотання представника позивача Гречки А.О. про долучення (приєднання) доказів із проханням про поновлення процесуального строку для приєднання доказів у справі (Вх. 8713/25).

Суд вважає, що необхідності поновлювати строк, про що просять у своїх клопотаннях учасники, немає, оскільки не встановлено факту пропуску таких строків.

IV. Порядок та межі судового розгляду, щодо форми адміністративного судочинства та дотримання строків звернення до суду із позовною заявою

Вищий антикорупційний суд вирішує адміністративні справи щодо застосування санкції, передбаченої п. 1-1 ч. 1 [ст. 4 Закону України «Про санкції»](#), як суд першої інстанції (згідно ч. 5 [ст. 22 КАС України](#)). Відповідно до ч. 2 [ст. 5-1 Закону України «Про санкції»](#) за наявності підстав та умов, зазначених у ч. 1 цієї статті, центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері стягнення в дохід держави активів осіб, щодо яких застосовано санкції, звертається до Вищого антикорупційного суду з позовною заявою про застосування до відповідної фізичної або юридичної особи санкції, передбаченої п. 1-1 ч. 1 [ст. 4 цього Закону](#), у порядку, визначеному [Кодексом адміністративного судочинства України](#). На підставі вищенаведеного, ця позовна заява підлягає розгляду за правилами адміністративного судочинства та підсудна Вищому антикорупційному суду.

У зв'язку із військовою агресією російської федерації проти України [Указом Президента України № 64/2022 від 24.02.2022](#) в Україні введено воєнний стан, дія якого неодноразово продовжувалася. На момент подачі позову, [Указом Президента України від 28.10.2024 № 740/2024](#), продовжено строк дії воєнного стану в Україні з 05:30 10.11.2024 строком на 90 діб (тобто до 07.02.2025). Згодом, [Указом Президента України від 14.01.2025 № 26/2025](#), продовжено строк дії воєнного стану в Україні з 05 год. 30 хв. 08.02.2025 строком на 90 діб (тобто, до 09.05.2025).

З огляду на зазначене, Суд дійшов висновку, що адміністративний позов подано до Вищого антикорупційного суду із дотриманням строків та умови звернення з позовною заявою.

V. Позиції учасників справи

Представники позивача Гречка А.О., Симоненко Т.В. підтримали позовні вимоги з підстав, наведених у позовній заяві, просили задовольнити позов у повному обсязі.

Представник третьої особи, яка не заявляє самостійних вимог щодо предмета спору, на стороні відповідача - адвокат Видринська О.А. підтримала свої письмові пояснення, просила встановити спосіб та порядок виконання рішення в частині стягнення 1/2 частки квартири, що належить ОСОБА_1

Відповідач, його представник, третя особа (ОСОБА_2) та представник третьої особи (Товариства з обмеженою відповідальністю «ХЕЛС КАРЕ УКРАЇНА») у судові засідання не з'явилися. Від Товариства з обмеженою відповідальністю «ХЕЛС КАРЕ УКРАЇНА» не надійшло пояснень по суті позову.

Відповідно до положень ч. 3 ст. [268](#), ч. 5 ст. [283-1 КАС України](#), неприбуття в судові засідання учасника справи та його представника, належним чином повідомленого про дату, час та місце розгляду справи (відповідно до [ст. 268 КАС України](#)), не перешкоджає розгляду справи в суді першої інстанції та не може бути підставою для зупинення строків її розгляду, відкладення засідання на інший час чи дату або оголошення перерви в судовому засіданні.

Вирішуючи питання щодо можливості розгляду справи за відсутності відповідача, його представника та третіх осіб, які не заявляють самостійних вимог щодо предмета спору, на стороні відповідача (Товариства з обмеженою відповідальністю «ХЕЛС КАРЕ УКРАЇНА», ОСОБА_2) суд зазначає про таке. З огляду на вищевикладене, за наявності належного повідомлення про дату, час та місце проведення судового засідання, суд може розглянути справу без участі сторони та третіх осіб, які не з'явилися у судові засідання.

Норми ч. 1, 2 [ст. 268 КАС України](#) у справах, визначених [ст. 283-1 цього Кодексу](#), щодо подання позовної заяви та про дату, час і місце розгляду справи суд негайно повідомляє відповідача та інших учасників справи шляхом направлення тексту повістки до електронного кабінету, а за його відсутності - кур'єром або за відомими суду номером телефону, факсу, електронною поштою чи іншим технічним засобом зв'язку. Учасник справи вважається повідомленим належним чином про дату, час та місце розгляду справи, визначеної ч. 1 цієї статті, з моменту направлення такого повідомлення працівником суду, про що останній робить відмітку у матеріалах справи, та (або) з моменту оприлюднення судом на вебпорталі судової влади України відповідної ухвали про відкриття провадження у справі, дату, час та місце судового розгляду.

Враховуючи наведені положення, відповідач ОСОБА_1 та треті особи, які не заявляють самостійних вимог щодо предмету спору (Товариство з обмеженою відповідальністю «ХЕЛС КАРЕ УКРАЇНА», ОСОБА_2) належним чином повідомлені про відкриття провадження у справі, та про дату, час та місце розгляду справи шляхом:

- публікації ухвали про відкриття провадження у справі від 29.01.2025 на вебсторінці Вищого антикорупційного суду на вебпорталі «Судова влада України»(https://court.gov.ua/storage/portal/hcac/administrative/rulings/991_699_25_29.01.2025.pdf). У цій ухвалі роз'яснено відповідачу право подати відзив на позовну заяву, а третім особам - пояснення щодо суті позовної заяви, роз'яснено наслідки неприбуття в судове засідання, повідомлено про можливість одержання інформації по справі на офіційному веб-порталі «Судова влада України» та про можливість участі в судовому засіданні безпосередньо, через своїх представників або в режимі відеоконференції;

- надсилання ухвали про відкриття провадження у справі та судових повісток на відомі поштові адреси учасників справи: відповідача ОСОБА_1 та третіх осіб, які не заявляють самостійних вимог щодо предмету спору (Товариство з обмеженою відповідальністю «ХЕЛС КАРЕ УКРАЇНА», ОСОБА_2), за адресою: АДРЕСА_1 . Таке поштове відправлення здійснювалось, з огляду на те, що у відповідача та третіх осіб відсутній електронний кабінет в підсистемі ЄСІТС та в матеріалах справи відсутні дані про їх електронні адреси, номери телефонів;

- публікації на вебсторінці Вищого антикорупційного суду на вебпорталі «Судова влада України» (<https://hcac.court.gov.ua/hcac/gromadyanam/summons/>) повістки про виклик в судове засідання відповідача ОСОБА_1 , призначене на 28.02.2025 (https://court.gov.ua/storage/portal/hcac/summons/991_699_25_18.02.2025.pdf);

Покликання на рішення суду в Єдиному державному реєстрі судових рішень:
<https://reyestr.court.gov.ua/review/125670910>

- надсилання судових повісток в судове засідання, яке призначене на 28.02.2025, на відомі поштові адреси учасників справи: відповідача ОСОБА_1 та третіх осіб, які не заявляють самостійних вимог щодо предмету спору (Товариство з обмеженою відповідальністю «ХЕЛС КАРЕ УКРАЇНА», ОСОБА_2), за адресою: АДРЕСА_1 . Представника відповідача - Сердюк Ю.А. телефонограмою повідомлено про судове засідання (призначене на 28.02.2025) о 09:58 20.02.2025 за відомим суду номером телефону. Також, представнику відповідача надіслано судову повістку за електронною адресою (e-mail: ІНФОРМАЦІЯ_4), яку доставлено 24.02.2025 о 10:14.

З огляду на викладене, судом вжито всіх можливих заходів щодо належного повідомлення учасників справи, в тому числі відповідача та третіх осіб, про здійснення Вищим антикорупційним судом судового розгляду згаданого адміністративного позову, про дати призначених судових засідань, наслідки неприбуття до суду, зокрема, з урахуванням їх місцезнаходження (за останньою відомою адресою перебування на території України). Суд вважає, що зазначені заходи є достатніми для того, щоб бути переконаним щодо належного повідомлення учасників справи, зокрема і відповідача. Отже, суд дійшов висновку про можливість розгляду справи без участі відповідача, його представника та третіх осіб, які не заявляють самостійних вимог щодо предмету спору.

VI. Мотиви суду

Заслухавши пояснення представників позивача та третьої особи, яка не заявляє самостійних вимог щодо предмета спору, на стороні відповідача (ОСОБА_2 - Л.), дослідивши та оцінивши надані суду докази в їх сукупності, всебічно і повно з'ясувавши в судовому засіданні усі фактичні обставини справи, які мають значення для розгляду справи і вирішення спору по суті, Суд дійшов висновку, що даний адміністративний позов підлягає задоволенню, з огляду на таке.

У справах про застосування санкції, передбаченої п. 1-1 ч. 1 [ст. 4 Закону України «Про санкції»](#) суд ухвалює рішення на користь тієї сторони, сукупність доказів якої є більш переконливою порівняно із сукупністю доказів іншої сторони (ч. 6 [ст. 283-1 КАС України](#)).

Положеннями [ст. 1 Закону України «Про санкції»](#) визначено, що з метою захисту національних інтересів, національної безпеки, суверенітету і територіальної цілісності України, протидії терористичній діяльності, а також запобігання порушенню, відновлення порушених прав, свобод та законних інтересів громадян України, суспільства та держави можуть застосовуватися спеціальні економічні та інші обмежувальні заходи (далі - санкції). Санкції можуть застосовуватися з боку України по відношенню до іноземної держави,

Покликання на рішення суду в Єдиному державному реєстрі судових рішень:
<https://reyestr.court.gov.ua/review/125670910>

іноземної юридичної особи, юридичної особи, яка знаходиться під контролем іноземної юридичної особи чи фізичної особи-нерезидента, іноземців, осіб без громадянства, а також суб'єктів, які здійснюють терористичну діяльність, а санкції у виді позбавлення державних нагород - проти будь-яких нагороджених осіб, зазначених у частині четвертій [статті 3 цього Закону](#). Застосування санкцій не виключає застосування інших заходів захисту національних інтересів, національної безпеки, суверенітету і територіальної цілісності України, її економічної самостійності, прав, свобод та законних інтересів громадян України, суспільства та держави.

Правову основу застосування санкцій становлять [Конституція України](#), міжнародні договори України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, закони України, нормативні акти Президента України, Кабінету Міністрів України, рішення Ради національної безпеки та оборони України, відповідні принципи та норми міжнародного права ([ст. 2 Закону України «Про санкції»](#)).

Підставами для застосування санкцій є: дії іноземної держави, іноземної юридичної чи фізичної особи, інших суб'єктів, які створюють реальні та/або потенційні загрози національним інтересам, національній безпеці, суверенітету і територіальній цілісності України, сприяють терористичній діяльності та/або порушують права і свободи людини і громадянина, інтереси суспільства та держави, призводять до окупації території, експропріації чи обмеження права власності, завдання майнових втрат, створення перешкод для сталого економічного розвитку, повноцінного здійснення громадянами України належних їм прав і свобод (п. 1 ч. 1 [ст. 3 Закону України «Про санкції»](#)).

Застосування санкцій ґрунтується на принципах законності, прозорості, об'єктивності, відповідності меті та ефективності.

До осіб можуть бути застосовані санкції, зокрема у вигляді стягнення в дохід держави активів, що належать фізичній або юридичній особі, а також активів, щодо яких така особа може прямо чи опосередковано (через інших фізичних або юридичних осіб) вчиняти дії, тотожні за змістом здійсненню права розпорядження ними (п. 1-1 ч. 1 [ст. 4 Закону України «Про санкції»](#)).

Санкція у вигляді стягнення активів має винятковий характер та може бути застосована лише щодо фізичних та юридичних осіб, які своїми діями створили суттєву загрозу національній безпеці, суверенітету чи територіальній цілісності України (зокрема шляхом збройної агресії чи терористичної діяльності) або значною мірою сприяли (зокрема шляхом фінансування та/або здійснення дій щодо матеріально-технічного забезпечення діяльності держави-агресора) вчиненню таких дій іншими особами, зокрема до резидентів у розумінні [Закону України «Про основні засади примусового вилучення в Україні об'єктів права](#)

Покликання на рішення суду в Єдиному державному реєстрі судових рішень:
<https://reyestr.court.gov.ua/review/125670910>

[власності російської федерації та її резидентів»](#) (ч. 1 [ст. 5-1 Закону України «Про санкції»](#)).

Ця санкція може бути застосована у період дії правового режиму воєнного стану чи після його припинення або скасування (якщо позовну заяву про застосування цієї санкції подано в період дії правового режиму воєнного стану) та за умови, що на відповідну фізичну чи юридичну особу в порядку, визначеному цим Законом, вже накладено санкцію у виді блокування активів (абз 2 ч. 1 [ст. 5-1 Закону України «Про санкції»](#)).

Підстави застосування санкції у виді стягнення активів в дохід держави визначені у п. 1, 2 абз. 4 ч. 1 [ст. 5-1 Закону України «Про санкції»](#). Такими підставами, зокрема є: завдання істотної шкоди національній безпеці, суверенітету чи територіальній цілісності України (п. 1), а також суттєве сприяння вчиненню дій або ухваленню рішень, зазначених у пункті 1 цієї частини (п. 2). У п.п. «в» п. 2 визначено, що інформаційне сприяння вчиненню дій або ухваленню рішень, зазначених у пункті 1 цієї частини, полягає в організації, фінансуванні та безпосередньому здійсненні публічних дій, спрямованих на: виправдовування, визнання правомірною, заперечення збройної агресії проти України, окупації територій України, вчинення діянь, які відповідно до норм міжнародного права та/або законодавства України мають ознаки воєнних злочинів, геноциду або злочинів проти людяності; підтримання політики держави-агресора щодо невизнання права Українського народу на самоідентифікацію та самовизначення, викривлення уявлення про самотутність Українського народу та його прагнення до незалежності, що реалізується через поширення фальшивих ідеологем, в основі яких лежить завідомо хибне та маніпулятивне ототожнення українського патріотизму з «нацизмом» чи іншими людиноненависницькими ідеологіями; розпалювання ненависті до Українського народу, його культури, державної мови, національної ідентичності.

Відповідно до [ст. 1 Закону України «Про боротьбу з тероризмом»](#) терористична діяльність охоплює пропаганду російського нацистського тоталітарного режиму, збройної агресії рф як держави-терориста проти України.

Згідно з п. 3 ч. 1 [ст. 1 Закону України «Про заборону пропаганди російського нацистського тоталітарного режиму, збройної агресії Російської Федерації як держави-терориста проти України, символіки воєнного вторгнення російського нацистського тоталітарного режиму в Україну»](#) пропаганда російського нацистського тоталітарного режиму, збройної агресії рф як держави-терориста проти України - це поширення інформації, спрямованої на підтримку або виправдання злочинного характеру діяльності Російської Федерації, органів держави-терориста (держави-агресора), їх посадових осіб, працівників,

Покликання на рішення суду в Єдиному державному реєстрі судових рішень:
<https://reyestr.court.gov.ua/review/125670910>

службовців (у тому числі військовослужбовців) та/або представників, які відкрито або приховано діють від імені Російської Федерації на території України або з територій інших держав проти України; популяризація та глорифікація діяльності органів держави-терориста (держави-агресора), дій їх посадових осіб, працівників, службовців (у тому числі військовослужбовців) та/або представників; публічне заперечення, у тому числі через медіа або з використанням мережі Інтернет, злочинного характеру збройної агресії Російської Федерації проти України; публічне використання символіки воєнного вторгнення російського нацистського тоталітарного режиму в Україну, використання, створення, поширення продукції, що містить таку символіку, в Україні та/або за кордоном, популяризація ідеології «русского міра» у будь-який спосіб та/або будь-якими засобами.

Судом встановлено, що рішенням Ради національної безпеки і оборони України від 15.01.2023 «Про застосування персональних спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій)» (введене в дію [Указом Президента України від 15.01.2023 № 23/2023](#)) стосовно ОСОБА_1 (ОСОБА_3), ІНФОРМАЦІЯ_1 , громадянина України, відомості згідно з Державним реєстром фізичних осіб - платника податків України (РНОКПП НОМЕР_1), застосовано санкцію у вигляді блокування активів строком на 10 років, до 15.01.2033 (згідно витягу з Державного реєстру санкцій від 31.07.2024, порядковий номер - 138). Отже, відповідач є особою, до якої застосовано санкцію у виді блокування активів.

Додатково варто звернути увагу, що на підставі рішення Ради Європейського Союзу від 16.12.2024 № 2024/3174 про внесення змін до рішення № 2024/2643 щодо обмежувальних заходів, з огляду на дестабілізуючу діяльність, ОСОБА_1 включено до санкційного списку (під номером 6).

Відповідачем у цій справі є ОСОБА_1 , уродженець м. Львів, громадянин України, остання відома адреса місця проживання чи перебування: АДРЕСА_1 . Позивачем долучено лист Головного центру обробки спеціальної інформації Державної прикордонної служби України № 19/15395-25Вих від 24.02.2025, у якому йдеться про те, що 30.06.2019 ОСОБА_1 востаннє перетнув державний кордон України в напрямку «Львів-Стамбул».

Судом встановлено таке:

- ОСОБА_1 є суб`єктом, який здійснює терористичну діяльність, а саме здійснює пропаганду російського нацистського тоталітарного режиму, збройної агресії рф як держави-терориста проти України;
- ОСОБА_1 виправдовує, визнає правомірною, заперечує збройну агресію проти України, окупацію територій України, вчинення діянь, які відповідно до

Покликання на рішення суду в Єдиному державному реєстрі судових рішень:
<https://reyestr.court.gov.ua/review/125670910>

норм міжнародного права та/або законодавства України мають ознаки воєнних злочинів, геноциду або злочинів проти людяності; підтримує політику держави-агресора щодо невизнання права Українського народу на самоідентифікацію та самовизначення, викривлює уявлення про самобутність Українського народу та його прагнення до незалежності, що реалізується через поширення фальшивих ідеологом, в основі яких лежить завідомо хибне та маніпулятивне ототожнення українського патріотизму з «нацизмом» чи іншими людиноненависницькими ідеологіями; розпалює ненависть до Українського народу, його культури, державної мови, національної ідентичності.

Зазначені обставини встановлені на підставі:

- 04.08.2023 інтернет-видання «The Insider» та журнал «Der Spiegel» опублікували спільну статтю журналістів - розслідувачів під назвою «Друзі Кремля в Берліні», у якій зазначено, що ОСОБА_1 є проросійським активістом, який працює на представників з ультраправої партії «Alternative für Deutschland, AfD», шукав підтримки в Москві для подачі позову проти уряду Німеччини, з метою затримки постачання німецької зброї в Україну. У подальшому, 28.06.2024 на вебсторінці німецького державного ЗМІ «Deutsche Welle» опублікована стаття під назвою «ІНФОРМАЦІЯ_5», у якій зазначено, що «експомічника депутата Бундестагу від правопопулістської партії «Альтернатива для Німеччини» (АдН) ОСОБА_1 позбавили громадянства Німеччини на законних підставах, оскільки в процесі натуралізації той приховав від влади наявність громадянства РФ».

- у відповідь на запит Міністерства юстиції України, Служба безпеки України повідомила листом № 5/4/1-8755 від 15.07.2024, що ОСОБА_1 з 2016 року співпрацює із російськими державними ЗМІ в якості експерта на російських телешоу політичного спрямування, зокрема бере участь в таких програмах: «Повний контакт» та «Вечір з ОСОБА_10» (політичні токшоу телеканалу «росія 1»), «Час покаже» (політичне токшоу телеканалу «Перший канал»), «Між тем із ОСОБА_11» та «Відкритий ефір» (політичні токшоу телеканалу міністерства оборони російської федерації «Звезда»).

- у відповідь на запит Міністерства юстиції України, Міністерством культури та стратегічних комунікацій України надано відповідь № 05/11/10873-24 від 11.12.2024, до якої долучено аналітичний огляд здійснений Центром стратегічних комунікацій та інформаційної безпеки, зі змісту якого вбачається, що ОСОБА_1 регулярно бере участь у пропагандистських ток-шоу на російському телебаченні та радіо (брав участь в телепрограмі «Вечер с ОСОБА_10», радіошоу ОСОБА_12 «Полный контакт»), с ведучим програми (подкасту) «Єврозона» на радіо «Вести ФМ» (з 2018 року), веде власний новинний канал в месенджері «Telegram» з назвою «ОСОБА_1»

Покликання на рішення суду в Єдиному державному реєстрі судових рішень:
<https://reyestr.court.gov.ua/review/125670910>

(ІНФОРМАЦІЯ_14) (створений в 2019 році). Позиціонує себе як «німецький політолог». Наявні ресурси відповідач використовує для поширення наративів російської пропаганди про: український та європейський так званий «неонацизм»; «тотальну» українську корупцію та розкрадання західної допомоги «громадянський конфлікт» в Україні у 2014-2022 роках та виправдовує так звану «СВО»; «релігійні переслідування» в Україні; «непереможність» російської армії. Також, ОСОБА_1 має обліковий запис па сайті відеохостингу «Youtube» під назвою « ОСОБА_1 ».

- роздруківки статті «Der Spiegel» (мовою оригіналу) та її перекладу під назвою «ІНФОРМАЦІЯ_15»;

- роздруківки статті «Deutsche Welle» під назвою «ІНФОРМАЦІЯ_5»;

- роздруківки знімку екрану з відеохостингу «Youtube» каналу « ОСОБА_1 »;

- роздруківки знімку екрану з відеохостингу «Youtube» каналу «Информационное агентство БелТА»;

- роздруківки знімку екрану з відеохостингу «Youtube» інтерв'ю «ОСОБА_1: Mariupol und das Asow-Regiment»;

- роздруківки статті «Overton Magazin» (мовою оригіналу) та її перекладу під назвою « ІНФОРМАЦІЯ_16»;

- роздруківки знімків з екрану «Telegram» каналу « ОСОБА_1 » та оптичного носія з електронними версіями електронних додатків до позовної заяви з відеозаписами інтерв'ю ОСОБА_1 та його участю в російських ток-шоу (з назвами «5.07.2024_про вбивство ОСОБА_17», «2019 виступ в ОСОБА_10», «ОСОБА_1_ Mariupol und das Asow-Regiment», «Інтерв'ю _ БЕЛТа»).

Також, у судовому засіданні колегією суддів досліджено докази, які свідчать про те, що ОСОБА_1 використовує медіаплатформи в якості засобів для поширення російської пропаганди, дезінформації та маніпуляцій в медіапросторі:

- 06.04.2022 ОСОБА_1 на своєму каналі в «Telegram» розмістив публікацію під назвою «Послание ветеранов и детей Великой Отечественной войны правительству и народу Германии». У такій публікації вживаються вирази: « новые нацисты маршируют в Прибалтике и Украине на глазах всего «цивилизованного» мира»; «укрофашистский демарш»; «фашистський антигосударственный переворот на Украине ». На переконання позивача, відповідач, поширюючи на своєму каналі вказаний допис, підтримує наратив російської пропаганди щодо так званого «нацизму» в Україні;

- 22.04.2022 на відеохостингу «Youtube» розміщено відеозапис інтерв'ю «ОСОБА_1: Mariupol und das Asow-Regiment» (в перекладі « ОСОБА_1 : Маріуполь і полк « ІНФОРМАЦІЯ_8 ») за участю ОСОБА_1 німецькому виданню «Overton Magazin». Під час інтерв'ю ОСОБА_1 вживає стосовно 12-тої бригади спеціального призначення «ІНФОРМАЦІЯ_8» вислови: «це нацистський полк, члени якого постійно використовують нацистську символіку, наприклад свастику», «якщо НАТО справді підтримує полк неонаці, бореться з ним пліч-о-пліч, то це зовсім інша гра. Мова не йде про дискусію в російському інформаційному просторі, адже вже роками говорять про те, що « ІНФОРМАЦІЯ_8 » - це неонацистський полк. Доказів достатньо». Таким чином, відповідач ототожнює ЗСУ з так званими «неонацистами»;
- 04.02.2023 на відеохостингу «Youtube» на каналі « ІНФОРМАЦІЯ_9 » розміщено відеозапис програми під назвою « ІНФОРМАЦІЯ_10 ». Темою інтерв'ю є військова допомога Україні від держав-членів ЄС. Зокрема, відповідач говорить про поставку з Федеративної Республіки Німеччина озброєння для Збройних Сил України та поширює наративи російської пропаганди щодо так званого «колективного Заходу», який протистоїть рф, щодо надання військової допомоги іншими державами Україні виключно «з метою власного матеріального збагачення», про нібито протистояння США та рф. Також, ОСОБА_1 поширює тезу про те, що воєнні дії на території України є наслідком так званих «політичних мотивів» Президента України;
- у період з 01.01.2024 по 25.11.2024 ОСОБА_1 в своїх дописах наслідую пропагандистські наративи, які корелюють з поширеними тезами вищого політичного керівництва держави-терориста, у яких використовує терміни «нацисти» і «нацизм» та ототожнює прояв патріотизму серед українців з так званим «неонацизмом»;
- 25.07.2024 в ефірі пропагандистського шоу «60 минут» на російському телеканалі «Россия 1» ОСОБА_1 звинувачує Президента України ОСОБА_16 в тому, що він нібито «дав пряму вказівку» вбити ОСОБА_17 , і додав, що «нацистів у Львові ніколи не цікавив Донбас». Фрагмент з програми з промовою ОСОБА_1 про так званих «неонацистів» синхронно поширювали щонайменше 20 російських Telegram-каналів та інтернет-ресурсів, які регулярно беруть участь в інформаційних операціях;
- 21.08.2024 - 23.08.2024 ОСОБА_1 розміщено публікації, в яких він, зокрема порівнює політику України з репресивним режимом нацистської Німеччини, а прибічників російської православної церкви в Україні порівнює з євреями в період Третього Рейху . Відповідач зазначив: «Запрет ОСОБА_16 православия - это то же самое, что нацистский запрет Синагог». 23.08.2024 розміщено публікацію, у якій відповідач коментує [Закон України «Про захист](#)

Покликання на рішення суду в Єдиному державному реєстрі судових рішень:
<https://reyestr.court.gov.ua/review/125670910>

конституційного ладу у сфері діяльності релігійних організацій» та використовує термін «необандеровці» щодо українців. У вказаному дописі відповідач заперечує російську агресію щодо України та зазначає, що дії рф направлені на нібито «захист православ'я», а також називає війну рф проти України «священною». Також, ОСОБА_1 поширив переказ з рішення соборного з'їзду московської єпархії, яку очолює патріарх ОСОБА_19 щодо закликів до «священної війни» проти так званого «сатанинського Заходу». Такими діями відповідач розміщує публікації про нібито «заборону православ'я» в Україні, а особи, що належать до цієї конфесії нібито зазнають «репресій» за релігійною приналежністю;

- 13.09.2024 відповідачем поширено допис з Telegram-каналу «ІНФОРМАЦІЯ_11» під назвою «ІНФОРМАЦІЯ_12». У публікації її автор вживає вислови щодо України: «...в месте, которое называет себя «Украина» считает себя государством», «...никакая не страна и не государство», «...украинский язык получил свое распространение и развитие благодаря советской власти, которая занималась культурной украинизацией...», «после чего создайте свой язык, свою науку, свое искусство». Зі змісту вказаного допису ОСОБА_1 вкотре ретранслює пропагандистські тези щодо так званої «дискримінації російськомовного населення», також в публікації заперечується існування України як держави та національна ідентичність українців;

- 04.11.2024 опубліковано допис про українських військовополонених, щодо яких відповідач вживав вислів: «брат которого укусила бендеровская-нацистская идеология, никакой не брат больше»;

- 16.12.2024 розміщена публікація, у якій ОСОБА_1 дав коментар щодо санкцій Європейського Союзу стосовно нього та називає це «політичними репресіями», зокрема зазначає: «Уставшие от мира» европейцы, представители мейнстрима, политики и еврочиновники, исчерпали экономические ресурсы воздействия на Россию. Они делают вид, что не осознают, что Украина является коррупционным государством прячущим под видом защитников, отпетых неонацистов и покровительствуют гонке вооружений и эскалации войны. В связи с вышесказанным, я ОСОБА_1 обещаю и дальше идти дорогой правды и борьбы с проявлением любого вида фашизма». Відтак, відповідач продовжує підтримувати російську державну пропагандистську політику спрямовану на дискредитацію України та ототожнення прагнення українського народу до самовизначення з так званим «нацизмом».

Висловлювання відповідача у вищеназваних публікаціях, поширення публікацій інших авторів свідчать про те, що ОСОБА_1 свідомо публічно поширює публікації, які містять тези притаманні російській пропаганді, зокрема щодо так званих «зовнішніх ворогів» рф в особі так званих «країн

колективного Заходу», які прагнуть зруйнувати росію, щодо так званого «протистояння» США та рф, щодо України як нібито «нацистської» держави. Окрім цього, він у своїх публікаціях поширює пропагандистські наративи, які спрямовані на перешкоджання надання допомоги Україні партнерами, формування негативного образу України, українців та на виправдання військової агресії рф проти України.

З огляду на вищевказане, є очевидним те, що ОСОБА_1 публічно підтримує та поширює наративи російської пропаганди з метою формування спотвореної позиції мешканців країн ЄС па події, які відбуваються в Україні і військову агресію, яку рф вчиняє щодо України. Публікації ОСОБА_1, розміщені у його Telegram-каналі, його вислови в інтерв'ю, що знаходяться у мережі Інтернет, свідчать про його свідому, стійку та публічну підтримку політики рф в частині збройної агресії проти України та анексії її території, щодо невизнання права Українського народу на самоідентифікацію та самовизначення, виправдовування, визнання правомірною, заперечення збройної агресії проти України та розпалювання ненависті до Українського народу. Зміст досліджених матеріалів не залишає сумнівів у можливості їх кваліфікувати як виправдовування агресії проти України, розпалювання ненависті до Українського народу, а діяльність відповідача як тривалу свідому підтримку країни-агресора.

Відповідно до п. 2 ч. 1 [ст. 1 Закону України «Про запобігання та протидію легалізації \(відмиванню\) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення» від 06.12.2019](#) активами є кошти, у тому числі електронні гроші, інше майно, майнові та немайнові права.

У п. 3 п. 1 ч. 1 [Закону України «Про запобігання та протидію легалізації \(відмиванню\) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення»](#) міститься визначення, що активи, пов'язані з тероризмом та його фінансуванням, розповсюдженням зброї масового знищення та його фінансуванням, - всі активи, що прямо (а щодо права власності на корпоративні права - також опосередковано (через інших осіб) перебувають у власності, в тому числі у спільній власності, або передаються на користь осіб, включених до переліку осіб, пов'язаних з провадженням терористичної діяльності або стосовно яких застосовано міжнародні санкції (далі - перелік осіб), осіб, які здійснюють фінансові операції від імені або за дорученням осіб, включених до переліку осіб, та осіб, якими прямо або опосередковано (через інших осіб) володіють або кінцевими бенефіціарними власниками яких є особи, включені до переліку осіб, а також активи, отримані від таких активів.

Покликання на рішення суду в Єдиному державному реєстрі судових рішень:
<https://reyestr.court.gov.ua/review/125670910>

У [Законі України «Про Національне агентство України з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів»](#) також міститься визначення поняття активи - кошти, майно, майнові та інші права, на які може бути накладено або накладено арешт у кримінальному провадженні чи у справі про визнання необґрунтованими активів та їх стягнення в дохід держави або які конфісковані за рішенням суду у кримінальному провадженні чи стягнені за рішенням суду в дохід держави внаслідок визнання їх необґрунтованими (п. 1 ч. 1 [ст. 1 цього Закону](#)).

За змістом п.1-1 ч. 1 [статті 4 Закону України «Про санкції»](#) санкція у виді стягнення активів в дохід держави може застосовуватися до:

- активів, які належать фізичній або юридичній особі;
- активів, щодо яких фізична або юридична особа може прямо чи опосередковано (через інших фізичних або юридичних осіб) вчиняти дії, тотожні за змістом здійсненню права розпорядження ними.

З огляду на викладене, 1/2 частки в праві спільної часткової власності на квартиру, 50% частки в статутному капіталі Товариства з обмеженою відповідальністю «ХЕЛС КАРЕ УКРАЇНА» (код ЄДРПОУ 41408202), про стягнення яких йдеться у позовній заяві, охоплюються законодавчим визначенням активів, а відтак до них може бути застосоване стягнення.

[Стаття 316 ЦК України](#) визначає, що правом власності є право особи на річ (майно), яке вона здійснює відповідно до закону за своєю волею, незалежно від волі інших осіб. Особливим видом права власності є право довірчої власності, яке виникає внаслідок закону або договору.

Положення [ст. 317 ЦК України](#) передбачають, що власникові належать права володіння, користування та розпоряджання своїм майном. На зміст права власності не впливають місце проживання власника та місцезнаходження майна.

Власник володіє, користується, розпоряджається своїм майном на власний розсуд. Власник має право вчиняти щодо свого майна будь-які дії, які не суперечать закону. Діяльність власника може бути обмежена чи припинена або власника може бути зобов'язано допустити до користування його майном інших осіб лише у випадках і в порядку, встановлених законом (ч. 1, 2, 7 [ст. 319 ЦК України](#)).

Відповідно до п. 30 п. 1 ч. 1 [Закону України «Про запобігання та протидію легалізації \(відмиванню\) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення»](#) кінцевий бенефіціарний власник - будь-яка фізична особа, яка

здійснює вирішальний вплив (контроль) на діяльність клієнта та/або фізичну особу, від імені якої проводиться фінансова операція. Для юридичних осіб кінцевим бенефіціарним власником є будь-яка фізична особа, яка здійснює вирішальний вплив на діяльність юридичної особи (в тому числі через ланцюг контролю/володіння). Ознакою здійснення прямого вирішального впливу на діяльність є безпосереднє володіння фізичною особою часткою у розмірі не менше 25 відсотків статутного (складеного) капіталу або прав голосу юридичної особи.

Вимоги ч. 1, 2 [ст. 96-1 ЦК України](#) визначають, що права учасників юридичних осіб (корпоративні права) - це сукупність правомочностей, що належать особі як учаснику (засновнику, акціонеру, пайовику) юридичної особи відповідно до закону та статуту товариства. Корпоративні права набуваються особою з моменту набуття права власності на частку (акцію, пай або інший об'єкт цивільних прав, що засвідчує участь особи в юридичній особі) у статутному капіталі юридичної особи.

Із відомостей, які містяться у витязі з Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань (станом на 24.01.2025), ОСОБА_1 є володільцем 50% частки в статутному капіталі Товариства з обмеженою відповідальністю «ХЕЛС КАРЕ УКРАЇНА» (код ЄДРПОУ 41408202), що у грошовому виразі становить 2 500 грн.

Статті 1.2, 3.1. Статуту Товариства з обмеженою відповідальністю «ХЕЛС КАРЕ УКРАЇНА», затверджений Загальними зборами учасників ТОВ «ХЕЛС КАРЕ УКРАЇНА» Протокол № 1 від 23.05.2017 визначають, що учасниками Товариства є громадяни України ОСОБА_20, ОСОБА_1, що внесли свої вклади до Статутного капіталу Товариства та володіють Часткою у Статутному капіталі Товариства у розмірі, в порядку та на умовах, які визначені цим Статутом.

Стаття 9 цього Статуту передбачає, що статутний капітал Товариства складає 5 000 грн. Статутний капітал складається з Вкладів Учасників, внесених грошима та майном, що має грошову оцінку. Порядок формування Статутного капіталу встановлений цим Статутом. Статутний капітал розподіляється між учасниками, зокрема ОСОБА_1 належить 2 500 грн, що становить 50 % частки від Статутного капіталу Товариства.

Згідно з інформаційною довідкою з Державного реєстру речових прав на нерухоме майно та Реєстру прав власності на нерухоме майно, Державного реєстру Іпотек, Єдиного реєстру заборон відчуження та об'єктів нерухомого майна щодо суб'єкта від 24.01.2025 за № 409413414 ОСОБА_1 (РНОКПП НОМЕР_1) на праві спільної часткової власності належить 1/2 частки квартири, комори в підвалі 1,5 кв.м, загальною площею: 44,1 кв.м., житлова

Покликання на рішення суду в Єдиному державному реєстрі судових рішень:
<https://reyestr.court.gov.ua/review/125670910>

площа: 28,7 кв.м., адреса об'єкта нерухомого майна: АДРЕСА_2 (реєстраційний номер об'єкта нерухомого майна: 4210099).

Судом досліджено роздруківки вебсторінок (паперові копії вебсторінок), що містять дані, якими Міністерство юстиції України підтверджує наявність обставин для застосування санкції до відповідача. Враховуючи, що в позовній заяві надані посилання на місце зберігання даних в електронній формі в мережі Інтернет, судом зазначені посилання приймаються як електронні докази. Також, позивачем до матеріалів позовної заяви долучено відеофайли інтерв'ю та ток-шоу за участю ОСОБА_1 (на електронному флешносії).

З урахуванням наведеного, Суд вважає, що докази, надані позивачем разом із позовною заявою та які досліджені під час судового розгляду, у своїй сукупності відповідають вимогам належності, допустимості та достовірності, при цьому, позивачем в достатній мірі обґрунтовано доказами заявлені позовні вимоги. При ухваленні рішення відсутні докази, які відхилені судом.

Сукупність наданих позивачем доказів, а також відсутність доказів відповідача та третіх осіб, переконує Суд ухвалити рішення на користь позивача і задовольнити позовні вимоги.

[Стаття 41 Конституції України](#) передбачає, що кожен має право володіти, користуватися і розпоряджатися своєю власністю, результатами своєї інтелектуальної, творчої діяльності. Право приватної власності набувається в порядку, визначеному законом. Ніхто не може бути протиправно позбавлений права власності. Право приватної власності є непорушним. Примусове відчуження об'єктів права приватної власності може бути застосоване лише як виняток з мотивів суспільної необхідності, на підставі і в порядку, встановлених законом, та за умови попереднього і повного відшкодування їх вартості. Конфіскація майна може бути застосована виключно за рішенням суду у випадках, обсязі та порядку, встановлених законом.

[Указом Президента України від 24.02.2022 № 64/2022 «Про введення воєнного стану»](#) в Україні введений воєнний стан, який в подальшому продовжений до 12.08.2024 включно. Цим Указом, зокрема, встановлено, що у зв'язку із введенням в Україні воєнного стану тимчасово, на період дії правового режиму воєнного стану, можуть обмежуватися конституційні права і свободи людини і громадянина, передбачені статтями [30-34](#), [38](#), [39](#), [41-44](#), [53 Конституції України](#), а також вводиться тимчасові обмеження прав і законних інтересів юридичних осіб в межах та обсязі, що необхідні для забезпечення можливості запровадження та здійснення заходів правового режиму воєнного стану, які передбачені частиною 1 [статті 8 Закону України «Про правовий режим воєнного стану»](#).

Покликання на рішення суду в Єдиному державному реєстрі судових рішень:
<https://reyestr.court.gov.ua/review/125670910>

З урахуванням заявлених позовних вимог, колегія суддів вважає за необхідне розглянути співвідношення публічних інтересів держави України і приватних інтересів конкретного власника та встановити пропорційність втручання в право власності.

У цьому випадку у спірних правовідносинах втручання держави у право відповідача на мирне володіння своїм майном обумовлено необхідністю захисту загальнодержавних інтересів та невідкладному реагуванні на загрози цим інтересам. Таке право держави ґрунтується на положеннях [Конституції України](#) та нормах [Закону України «Про санкції»](#), а отже є легітимним.

При застосуванні такої санкції, як стягнення активів у дохід держави, суд повинен враховувати співмірність її застосування зі шкодою, що завдана інтересам суспільства діями відповідача.

У постанові Великої Палати Верховного Суду від 07.04.2020 у справі № 916/2791/13 сформована наступна правова позиція: втручання у право власності, навіть якщо воно здійснюється згідно із законом і з легітимною метою, буде розглядатися як порушення статті 1 Першого протоколу до Конвенції, якщо не буде встановлений справедливий баланс між інтересами суспільства, пов'язаними із цим втручанням, й інтересами особи, яка зазнає втручання в її право власності. Отже, має існувати розумне співвідношення (пропорційність) між метою, досягнення якої передбачається, та засобами, які використовуються для її досягнення (п. 6.43 цієї Постанови).

Оцінюючи пропорційність втручання у право на вільне володіння, суд, у першу чергу, враховує, що захід у виді стягнення дохід держави є винятковим заходом, обумовленим гостротою становища та необхідністю досягнення цілей - захисту національних інтересів, національної безпеки, суверенітету і територіальної цілісності України, протидії терористичної діяльності, а також запобігання порушенню, відновлення порушених прав, свобод та законних інтересів громадян України, суспільства та держави, в умовах правового режиму воєнного стану.

Застосування вказаних заходів відповідає критерію «необхідності у демократичному суспільстві», оскільки у їх запровадженні, з огляду на визнані факти військової агресії щодо України, існує нагальна потреба.

Таке втручання має легітимну мету - забезпечити контроль за активами особи, яка несе або може нести потенційну загрозу національним інтересам України, її суверенітету та територіальній цілісності; зупинити агресивні дії рф; припинити підтримку її нинішнього політичного режиму шляхом удару по фінансовим можливостям «прихильників» такої політики; забезпечити

здійснення швидкого та ефективного відшкодування збитків, завданих жертвам агресії за рахунок коштів, отриманих від конфіскації.

У цьому випадку суд враховує співмірність застосування санкції у виді стягнення активів в дохід держави із шкодою, що завдана інтересам суспільства діями ОСОБА_1 .

Під час розгляду справи Суд встановив, що ОСОБА_1 свідомо та добровільно інформаційно сприяє та продовжує сприяти збройній агресії рф проти України, анексії територій, розповсюдженню російської пропаганди.

За встановлених обставин відсутні підстави припускати порушення справедливого балансу між інтересами суспільства у припиненні агресії та втручанням у право власності ОСОБА_1 , метою якого є сприяння припиненню цієї невинуватеної агресії. Отже, є пропорційними такі обмежувальні заходи, як стягнення активів, що належать відповідачу ОСОБА_1 , що передбачено п. 1-1 ч. 1 [ст. 4 Закону України «Про санкції»](#), оскільки таке позбавлення права власності здійснюється виключно в інтересах суспільства, з врахуванням публічного інтересу.

У відзиві на позовну заяву представник відповідача - адвокат Сердюк Ю.А. зазначила про те, що 1/2 частка квартири є єдиним житлом відповідача ОСОБА_1 . Однак, як встановлено судом на підставі наданих представником позивача доказів (відповідь ДПСУ від 24.02.2025 № 19/15395-25Вих та відеозаписи на флешносії), ОСОБА_1 30.06.2019 виїхав за межі України і з тих пір не перетинав кордон України, ймовірно, перебуває на території рф. Ці обставини спростовують твердження відповідача про те, що квартира є його єдиним житлом, яке він використовує для проживання. Таким чином, стягнення 1/2 частки квартири не призведе до фактичного виселення, оскільки відповідач не проживає в ній, а отже, його права на житло реально не порушуються. Судом не враховується аргумент представника відповідача про непропорційність стягнення єдиного житла, оскільки санкція у вигляді блокування активів уже застосована до нього з 15.01.2023, і з цієї дати він фактично не має можливості розпоряджатися майном. З урахуванням змісту [Закону України «Про санкції»](#) стягнення активів у дохід держави є спеціальним заходом, спрямованим на захист національної безпеки, суверенітету та територіальної цілісності України.

Відповідно до ч. 1 [ст. 157 КАС України](#) суд може скасувати заходи забезпечення позову з власної ініціативи або за вмотивованим клопотанням учасника справи.

Колегія суддів наголошує на тому, що підстав для скасування вжитих у межах цієї адміністративної справи ухвалою суду від 29.01.2025 заходів забезпечення

Покликання на рішення суду в Єдиному державному реєстрі судових рішень:
<https://reyestr.court.gov.ua/review/125670910>

адміністративного позову при вирішенні справи по суті немає, оскільки процедура застосування санкції, передбаченої п. 1-1 ч. 1 [ст. 4 Закону України «Про санкції»](#) та стягнення в дохід держави активів є тривалою, а ризики, встановлені ухвалою суду про забезпечення позову, продовжують існувати.

Відповідно до ч. 1-2 [ст. 132 КАС України](#) судові витрати складаються із судового збору та витрат, пов'язаних з розглядом справи. Розмір судового збору, порядок його сплати, повернення і звільнення від сплати встановлюються законом.

Згідно вимог ч. 2 [ст. 139 КАС України](#) при задоволенні позову суб'єкта владних повноважень з відповідача стягуються виключно судові витрати суб'єкта владних повноважень, пов'язані із залученням свідків та проведенням експертиз.

Пункт 25 частини 1 [статті 5 Закону України «Про судовий збір» від 08.07.2011](#) передбачено, що від сплати судового збору під час розгляду справи в усіх судових інстанціях звільняється центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері стягнення в дохід держави активів осіб, щодо яких застосовано санкції, - у справах про застосування санкції, передбаченої пунктом 1-1 частини першої [статті 4 Закону України «Про санкції»](#).

З огляду на те, що позивачем, відповідачем та третіми особами не надано доказів понесення судових витрат, відтак відсутні підстави для розподілу судових витрат.

Положенням п. 6 ч. 1 [ст. 244 КАС України](#) визначено, що при ухваленні рішення суд серед іншого вирішує чи є підстави допустити негайне виконання рішення.

Перелік рішень, які виконуються негайно, наведений у [ст. 371 КАС України](#). Рішення у справі про застосування санкції, передбаченої п. 1-1 ч. 1 [ст. 4 Закону України «Про санкції»](#), не належить до судових рішень, які виконуються негайно. Тому суд не знаходить підстав для допущення негайного виконання рішення.

Визначаючи спосіб звернення до виконання рішення про застосування санкції, суд звертає увагу на ч. 3 [ст. 5-1 Закону України «Про санкції»](#), якою встановлено, що рішення суду про застосування санкції, передбаченої п. 1-1 ч. 1 [ст. 4 цього Закону](#), в день набрання ним законної сили надсилається Фонду державного майна України для здійснення повноважень у сфері управління активами, щодо яких ухвалено судові рішення про застосування такої санкції, а також до апарату Ради національної безпеки і оборони України, Кабінету Міністрів України.

Покликання на рішення суду в Єдиному державному реєстрі судових рішень:
<https://reyestr.court.gov.ua/review/125670910>

Вимоги ч. 1-2 ст. [ст. 372 КАС України](#) передбачають, що у разі необхідності спосіб, строки і порядок виконання судових рішень в адміністративних справах можуть бути визначені у самому судовому рішенні. Так само на відповідних суб'єктів владних повноважень можуть бути покладені обов'язки щодо забезпечення виконання рішення. Судове рішення, яке набрало законної сили, є підставою для його виконання.

З огляду на особливості цієї категорії справ колегія суддів вважає, що рішення про застосування санкції звертається Вищим антикорупційним судом до виконання в день набрання ним законної сили шляхом направлення до Фонду державного майна України для здійснення повноважень у сфері управління активами, щодо яких ухвалено судове рішення про застосування такої санкції, а також до апарату Ради національної безпеки і оборони України, Кабінету Міністрів України.

При цьому, суд вважає необхідним звернути увагу на те, що представник третьої особи ОСОБА_2 - Видринська О.А. подала письмові пояснення щодо необхідності встановлення способу виконання судового рішення у цій справі, обґрунтовуючи тим, що іншою 1/2 частки квартири, щодо якої позивач просить застосувати санкцію, володіє матір відповідача ОСОБА_2, яка є особою пенсійного віку з інвалідністю. З урахуванням вимог п. 1 ч. 6 [ст. 246 КАС України](#), просила врахувати при ухваленні кінцевого рішення необхідність захисту прав ОСОБА_2 як співвласниці квартири, установити спосіб виконання рішення у справі № 991/699/25 шляхом забезпечення ОСОБА_2 безперешкодного користування всією площею квартири після набрання судовим рішенням законної сили, а також забезпечити їй реалізацію переважного права на купівлю 1/2 частки квартири (яка їй не належить) після проведення державної реєстрації права власності на таку частку за Фондом державного майна.

Однак, з огляду на встановлені обставини, колегія суддів не вбачає необхідності встановлення способу виконання судового рішення шляхом забезпечення ОСОБА_2 безперешкодного користування всією площею квартири та реалізацією переважного права на купівлю 1/2 частки відповідача після проведення державної реєстрації права власності за Фондом державного майна. У дохід держави стягуються активи у вигляді 1/2 частки квартири, яку не виділено в натурі, і таке рішення не перешкоджає ОСОБА_2 користуватись всією площею квартири і після набрання судовим рішенням законної сили.

Третя особа, яка не заявляє самостійних вимог щодо предмета спору, на стороні відповідача (ОСОБА_2) та її представник під час виконання такого рішення, залежно від обставин, які будуть існувати, мають право звернутись з такою заявою після набрання законної сили цим рішенням та передання активів до Фонду державного майна України.

Покликання на рішення суду в Єдиному державному реєстрі судових рішень:
<https://reyestr.court.gov.ua/review/125670910>

Повний текст рішення складено та підписано 07.03.2025 у зв'язку з тим, що в період з 03.03.2025 по 06.03.2025 колегія суддів проходила щорічне навчання в Національній школі суддів України.

На підставі викладеного, керуючись статтями [243-246](#), [255](#), [268-272](#), [283-1 КАС України](#), статтями [2](#), [4](#), [5](#), [5-1 Закону України «Про санкції»](#), суд

постановив:

1. Задовольнити позовну заяву Міністерства юстиції України до ОСОБА_1 , треті особи, які не заявляють самостійних вимог щодо предмета спору, на стороні відповідача: Товариство з обмеженою відповідальністю «ХЕЛС КАРЕ УКРАЇНА», ОСОБА_2 , про застосування санкції, передбаченої п. 1-1 ч. 1 [ст. 4 Закону України «Про санкції»](#).
2. Застосувати до ОСОБА_1 (громадянина України, ІНФОРМАЦІЯ_1 , РНОКПП: НОМЕР_1 , паспорт громадянина України, номер та серія НОМЕР_2 від 17.09.1996, остання відома адреса місця проживання чи перебування: АДРЕСА_1), санкцію, передбачену п. 1-1 ч. 1 [ст. 4 Закону України «Про санкції»](#).
3. Стягнути у дохід держави активи, які належать ОСОБА_1 , а саме:
 - 1/2 частки в праві спільної часткової власності на квартиру, комора в підвалі 1,5 кв.м, загальною площею: 44,1 кв.м., житлова площа: 28.7 кв.м., адреса об'єкта нерухомого майна: АДРЕСА_2 (реєстраційний номер об'єкта нерухомого майна: 4210099;
 - 50% частки в статутному капіталі Товариства з обмеженою відповідальністю «ХЕЛС КАРЕ УКРАЇНА» (код ЄДРПОУ 41408202), адреса місцезнаходження юридичної особи: АДРЕСА_1.
4. Копію рішення не пізніше наступного дня після ухвалення надіслати учасникам справи, їх представникам до електронного кабінету (у разі його наявності), та опублікувати на офіційному вебсайті Вищого антикорупційного суду (<https://hcac.court.gov.ua/>).
5. Судове рішення в день набрання ним законної сили надіслати до Фонду державного майна України для здійснення повноважень у сфері управління активами, щодо яких ухвалено судове рішення про застосування такої санкції, а також до апарату Ради національної безпеки і оборони України, Кабінету Міністрів України.

Рішення набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги всіма учасниками справи, якщо апеляційну скаргу не було подано. У разі подання апеляційної скарги, рішення, якщо його не скасовано, набирає

Покликання на рішення суду в Єдиному державному реєстрі судових рішень:
<https://reyestr.court.gov.ua/review/125670910>

законної сили після повернення апеляційної скарги, відмови у відкритті чи закриття апеляційного провадження або прийняття постанови судом апеляційної інстанції за наслідками апеляційного перегляду.

Апеляційна скарга на рішення може бути подана до Апеляційної палати Вищого антикорупційного суду протягом п'яти днів з дня його проголошення. Якщо в судовому засіданні проголошено лише вступну та резолютивну частини рішення суду (скорочене рішення), зазначений строк обчислюється з дня складення повного тексту рішення суду та його опублікування на офіційному вебсайті Вищого антикорупційного суду. Учасники справи, які не були присутні при проголошенні зазначеного рішення, а також особи, які не брала участі в справі, якщо суд вирішив питання про їх права, свободи, інтереси та (або) обов'язки, мають право його оскаржити протягом п'яти днів із дня публікації рішення на офіційному вебсайті Вищого антикорупційного суду (<https://hcac.court.gov.ua/>).

Повний текст рішення суду буде складений не пізніше п'яти днів з дня проголошення його вступної та резолютивної частин, та не пізніше наступного дня після підписання повного тексту рішення всім складом суду його копія буде надіслана учасникам справи, їх представникам до електронного кабінету (у разі його наявності) та опублікований на офіційному вебсайті Вищого антикорупційного суду.

Відомості про учасників:

Позивач: Міністерство юстиції України, місцезнаходження: 01001, м. Київ, вул. Городецького, 13, код ЄДРПОУ 00015622,

Відповідач: ОСОБА_1 (громадянин України, ІНФОРМАЦІЯ_1, РНОКПП: НОМЕР_1, паспорт громадянина України, номер та серія НОМЕР_2 від 17.09.1996, остання відома адреса місця проживання чи перебування: АДРЕСА_1),

треті особи, які не заявляють самостійних вимог на предмет спору, на стороні відповідача: Товариство з обмеженою відповідальністю «ХЕЛС КАРЕ УКРАЇНА» (код ЄДРПОУ 41408202, адреса: АДРЕСА_1),

ОСОБА_2 (громадянка України, ІНФОРМАЦІЯ_2, паспорт громадянина України, номер та серія НОМЕР_3 від 15.12.1999, зареєстрована за адресою: АДРЕСА_1).

Повний текст рішення складено та підписано 07.03.2025.

Судді: Л.І. Задорожна О.В. Федоров Я.В. Шкодін

Покликання на рішення суду в Єдиному державному реєстрі судових рішень:
<https://reyestr.court.gov.ua/review/125670910>